

PANAMERISKA KONFERENCA V MONTEVIDEO

LITVINOV IN MUSSOLINI DELATA
V RIMU NAČRTE ZA IZBOLJŠANJE
EVROPSKEGA GOSPODARSTVA

Predsednik republike Uruguay je označil predsednika Roosevelta kot mojstra gospodarske znanosti. — Svrha konference sta mir in odprava carinskih zaprek. — Odlični Italijani so proslavljali ruskega komisarja za zunanje zadeve.

MONTEVIDEO, Uruguay, 3. decembra. — Danes je bila otvorjena tukaj sedma panameriška konferenca. Uvodni govor je imel predsednik republike Uruguay, Gabriel Terra, ki je pozival ameriške narode, naj napravijo konec vojni med Bolivijo in Paragvajem.

Odločno je zahteval, naj vse ameriške republike zmanjšajo carinske tarife, katere je označil predsednik Roosevelt kot nezdrave, usodepolne in povzročitelje svetovne gospodarske krize.

Glede vojne med Paragvajem in Bolivijo, ki se vrši zaradi Gran Chaco ozemlja, je izjavil: — Plemenita ameriška tradicija pravičnosti ne sme biti pokopana v močvirjih Gran Chaca.

Besede urugvajskega predsednika so dale panameriški konferenci, na kateri je zastopanih vseh enoinštajset narodov zapadne poluoble, smernic za izboljšanje splošnega gospodarskega položaja.

Značilna je tudi naslednja izjava Gabriela Terre: — Kot dolgoletni profesor narodnega gospodarstva smatram predsednika Roosevelta za mojstra gospodarske vede.

Konferenco v Montevideo imenujejo konferenco kanclerjev, kajti na nji je deset zunanjih ministrov raznih ameriških republik.

Večina delegatov se zavzema za ustanovitev mednarodne ameriške banke, ki bo uredila zadevo tujezemskih dolgov ter zaščitila vložnike pred izrabljanjem.

RIM, Italija, 3. decembra. — Danes je bilo končano precej dolgo posvetovanje med italijanskim ministrskim predsednikom Mussolinijem in sovjetskim komisarjem za zunanje zadeve, Litvinovom. Posvetovala sta se, kako bi bilo mogoče izboljšati evropski položaj.

Zvečer je bil Litvinov prirejen sijajen banket, ki so se ga poleg Mussolinija udeležili tudi drugi italijanski odličnjaki.

Iz precej zanesljivega vira se je izvedelo, da je dobil Mussolini za svoja prizadevanja glede razorožitve tudi podporo Rusije.

Dogovorila sta se tudi glede italijansko ruske nenapadalne pogodbe, ki bo v kratkem podpisana.

V kratkem se bo vršila konferenca med zastopniki Italije, Francije, Anglije in Nemčije. Na konferenco bodo brez dvoma povabljeni tudi zastopniki Rusije in Združenih držav.

Vladno poročilo ne omenja, če sta govorila tudi o verski svobodi, ki jo zahteva Mussolini za inozemce v Rusiji.

Trgovski dolg, ki ga ima Rusija v Italiji, bo plačala z bombažem, ki ga bo naročila iz Združenih držav.

Na banketu je sedel Litvinov med ruskim poslanikom Potemkinom in Mussolinijem.

Ko se je vrnil popoldne Litvinov v spremstvu Potemkina iz Beneške polače, so ga obsuli časniški poročevalci in hoteli vedeti, o čem sta razpravljala. — Litvinov, ki je bil izredno dobre volje, ni hotel drugega reči kot da je bila konferenca dolga in prišrna.

Priprave za konec prohibicije

ZDRAVNICA
WYNEKOOP
TAJI KRIVDO

Zdravnica se nahaja v
kaznišniški bolnišnici.
Njeno stanje je nevarno.
Svojo sinaho je ljubila.

Chicago, Ill., 3. decembra. — Svoje bolniške postelje v kaznišniški bolnišnici je dr. Alice Lindsay Wynekoop objavila izjavo, ki zavija umor njene sinah v še večjo skrivnost.

Izjava se glasi:
"Zelo bi me veselilo, da pojasnim eno točko.

Priznanje, ki nosi moj podpis, in ki je bilo sestavljeno 24. novembra, je bilo od moje strani bistveno prostovoljno. S svojimi mislimi na dogodke in pogovore tri dni poprej se mi je priznanje zdelo v trenutku popolnoma logično. Tri dni pozneje sem želela navesti vse podatke, katerih pa slednjic nisem mogla podati.

Obdolžena sem bila, ne zato, ker sem priznala, temveč, ker so me vsi, ki so bili zaposleni s preiskavo, smatrali za krivo. Ti ljudje so prepričani o moji krivdi. Jaz, pa mogoče eden ali še dva druga veta, da sem popolnoma nedolžna.

Rheto sem ljubila in bom žalovala za njo, dokler bom živeča, ker je bila tretji otrok, ki sem ga izgubila. V svoji prezgodnji smrti je bila prepričana o moji nedolžnosti.

A. L. Wynekoop, M. D.

To je samo del izjave, ki obsega 14 strani in ki je namenjena za njenega zagovornika. Neumorno je pisala vse dopolne nazvle utripanju žile 96. krvnemu pritisku 224 in vročini 99 stopinj.

Kaznišniški zdravnik dr. Francis W. McNamara je zelo vznemirljen nad njeno visoko vročino.

KONEC PREDSEDNIKOVH
POČITNIC

Warm Springs, Ga., 3. decembra. Predsednik Roosevelt je po dvotedenskih počitnicah odpotoval v Washington. Ves čas pa je neprestano delal in rešil vse nujne vladne zadeve.

Pred svojim odhodom je podpisal pravilnik o zganju in bo po njem dovoljeno pripeljati v Združene države 4.000.000 galon žganja in 7.000.000 galon vina.

Predsednik je tudi ugodil priporočilu mornariškega tajnika za pomorstvo mornarja Gus McNaffa, ki je bil zaradi umora obsojen na smrt, katero pa je Roosevelt kot guvernir izpremenil v dosmrtno ječo.

Predsednik bo s svojim spremstvom v sredo prišel v Washington.

PETER KEBER UMRL

V soboto je Peter Keber, Nemec po rodu, toda dobro znan starejšim newyorškim Slovincem, čistil puško. Naenkrat se je puška sprožila, in strel ga je zadel naravnost v sree. Bil je na mestu mrtve.

Pred kakimi dvajsetimi leti je bila njegova gostilna na 88. cesti splošno znana. Newyorški Slovinci so radi zahajali k njemu, posebno ker je točil importiran dolenski eviček iz Gadove peči.

IZ DOLLFUSSA
SE NORČUJEJO

Stopiti je moral na stol,
da je udaril na mizo. —
Pokosili so travo, da se
je videl.

Dunaj, Avstrija, 3. decembra. Dunajčani si vsak dan pripovedujejo šale na račun pritlikavega kanclerja dr. Dollfusa, ki se je sam razglasil za diktatorja svoje dežele.

Odkar je izvedel spremembe v svojem kabinetu, ko je odstranil bolj demokratične ministre, mnogokrat izpreminja dosedanje uverjeno in uljudno obnašanje. Ob sporočilu, da je socialno-demokratska stranka sprejela resolucijo, da bo razglašen splošni štrajk, ako bi bila stranka razpuščena, se je Dollfuss tako razjezil, da je splezal na stol, da je mogel s pestjo udariti po mizi.

Nazvle temu izbruhu so Dunajčani še vedno naklonjeni svojemu malemu kanclerju. Pravi, da je celo socialistični dunajski župan Seitz izdal povelje, da se v Volksgarten, kjer se nahaja kanclerjeva pisarna, pokosi trava, da bi se kancler ne izgubil.

Dunaj je nestrpno čakal na prvo poročilo glede napada na kanclerja in tedaj je nastala prva šala o Dollfusu. Ako bi Dertil — pravijo Dunajčani — prestrelil kanclerja skozi sredino njegovega telesa, tedaj bi dosegel velik zmagosten uspeh ter bi mogel zahtevati za sebe razpisano nagrado za prvo osebo, ki je razdelila atom.

Toda ostre pa so šale o Hitlerju. V Avstrijo je prišlo veliko številno nemških zobozdravnikov, ker so bili primorani iskati ljudi z bolnimi zobmi, ker se v Nemčiji nikdo ne upa odpreti ust. Nek naziv je spravljal v veliko zadrego natakarija, ker je zahteval Hitlerjev slank. Natakarija vpraša hotelirja, kaj naj stori, ker se ne upa gostu povedati, da nima Hitlerjevega slanka. Hotelir pa mu naroči: "Prav lahko je narediti Hitlerjev slank. Vzemite Bismarckov slank, vzemite mu možgane, odprite mu široko usta in mu ga predložite.

STAVKARSKI NEMIRI
V PHILADELPHIJI

Philadelphia, Pa., 3. decembra. Tukaj so zastavljali umiški vozniki taksijev. Včeraj je prišlo do velikih nemirov. Stvkariji so popolnoma razbili pet taksijev, nekatere so pa obmetavali s kamenjem. Več štrajkarjev je bilo aretiranih.

NE BOJI SE VISLIC

Windsor, Ont., Canada, 3. dec. Peter Beyak, star 35 let, ki je bil zaradi umora svoje žene obsojen na smrt na vislicah, ne kaže nikakega strahu pred smrtjo. Svojemu stražniku je rekel:

— Še pet dni, predno bom visel. Ali so že kupili vrvi? Povej jim, naj kupijo močno vrv.

REŠITEV NA MORJU

Fishguard, Wales, 3. decembra. Angleški parnik Decbank je po radiju naznanil, da je rešil 26 mož posadke španskega parnika Gloria, ki se potaplja v Irskem morju.

FRANCIJA GRADI
BOJNE LADJE

Svojo varnost hoče vtrditi. — Od leta 1922 je zgradila 155 bojnih ladij. — Odgovor na nemško oboroževanje.

Pariz, Francija, 3. decembra. — V odgovor na nemško oboroževanje gradi Francija mogočno bojno brodovje, da podpre močne utrdbe ob Renu.

Za načrt prihodnjega leta zahtevajo mornariške oblasti križarko 26.000 ton. Ta križarka bo sestrska ladja križarke "Dunkerque", katero si pričeli graditi, ko je Nemčija zgradila bojno ladjo 10.000 ton.

Mornariški načrt, ki je leta 1922 postavil podlago za popolnoma novo mornarico, se naglo izvršuje. Ko bo ta dovršen, bo predložen vladi dodatni načrt.

V novi mornarici so hitrosti zrasli za močnejše orožje. Od leta 1922 je Francija zgradila 10 križark in 145 drugih bojnih ladij. Poleg tega pa ima bojna mornarica še 11 križark po 10.000 in 7600 ton in 67 submarinov.

ARAKI REŠIL
MINISTRSTVO

Dovolil je del armadnega sklada mornarici. — Finančni minister je obljubil mornarici dodatno svoto.

Tokio, Japonska, 2. decembra. Težkoče, glede proračuna za prihodnje leto, za katere se bori kabinet že dva tedna, so velika nevarnost za Satoovo ministrstvo.

Poljedelski minister Fumio Goto je ministrskemu predsedniku Sato naznanil, da bo odstopil, ker je finančni minister Koreyoku Takahashi zelo znižal njegov proračun. Ta grožnja je zelo nevarna, ker je znano, da je Goto v zvezi z mogočnim vojnim ministrom generalom Sadao Arakijem in mornariškim ministrom admiralom Mine Osumijem, ki oba nasprotujeta varni politiki finančnega ministra.

Tokio, Japonska, 3. decembra. Vojni minister general Araki je popustil v svojih zahtevah za armado, za kar se mu je mornariški admiral Osumi zahvalil in je s tem dosegel, da je bil s kompromisom poravnani spor glede proračuna.

General Araki je dovolil finančnemu ministru Takahashiju, da je pfenesl 10.000.000 jenov (3 milijone 100.000 dolarjev), katera vsota je bila namenjena za operacije v Mandžuriji, za izdatke mornarice. Nato je Takahashi obljubil, da bo najel posojilo 5.000.000 jenov za mornarico, nakar je bil admiral Osumi zadovoljen sprejeti 15.000.000 jenov, mesto 28 milijonov. Kabinet je nato odobril proračun.

S tem je finančni minister Takahashi znižal državne izdatke v primeri z lanskimi izdatki za 132.000.000 jenov.

VLADA JE DOLOČILA DRŽAVAM
POSEBNE KVOTE ZA ŽGANJE

WASHINGTON, D. C., 3. decembra. — Iz prvih dovoljenj za uvoz vina in žganja je razvidno, da je dobila Italija največjo kvoto. Na drugem mestu je Nemčija, za njo pa prideta Francija in Anglija.

HINDENBURG
BO DO SMRTI
PRESEDNIK

Hitler je rekel Hindenburgu, da more ostati predsednik, dokler hoče. — Prosil ga je, da obdrži predsedništvo.

Berlin, Nemčija, 3. decembra. Dokler bo živel predsednik Hindenburg, ki je star 86 let, in dokler bo hotel, bo mogel ostati predsednik nemške države.

Nekaj časa je izgledalo skoro gotovo, da bo stari feldmaršal po plebiscitu 12. novembra odšel v pokoj. Toda kancler Hitler ga je prosil, da ostane predsednik še po 12. novembru in nek minister je o tem poročevalu The Associated Press povedal naslednje:

— Hitler vidi v Hindenburgu živo izvezo med cesarstvom Viljema I. in Viljem II., med nembersko republiko 1928—1933 in nazijsko državo.

Sedaj, ko se je Hindenburg popolnoma zvezal z mladim kanclerjem, pomeni to častitljiv zgled sloge in most med starim in novim, česar se more veseliti vsak narod.

Toda Hitler je imel še drug povod, da je prigovarjal Hindenburgu, da obdrži predsedništvo. Hindenburg je še vedno zvesto vdan koč cesarski častnik hohenzollernski hiši. Obnovo cesarstva bi smatral za krono svojega dosedanjega delovanja za edinstvo med nemškimi narodom.

Kanclerjeve misli so naklonjene obnovitvi cesarstva, toda tri skupine njegovih pristašev, ki tvorijo hrbenico njegove moči, temu nasprotujejo. Te skupine so: kmetje, delavci in nazijske napadalne čete.

Kmetje so proti kronanim vladarjem; delavci so prežeti Marksovih nauk in nazivajo ne morejo videti na čelu Nemčije nikogar drugega, kot svojega "voditelja".

Edina priložnost za cesarstvo bi bila, ako narodni socialisti ne dosežejo gospodarskih ugodnosti, v katerem slučaju se bo Hitler zahteval h cesarstvu.

PLINSKE BOMBE
PROTI MAJNERJEM

Nemačin, Pa., 3. decembra. — Policija se je poslužila plinskih bomb, da je razgnala 600 majnerjev, ki so zagrozili, da pomore dve družini, in so zahtevali, da izvolijo zastopnike pri Buckeye Coal Company Mine, ki je največja majna v Greene okraju, ki je last tovarne.

Rudnik je last Youngstown Sheet and Tube Company in je bil zaprt več tednov.

Dovoljenja, katera je izdal nadzornik za opojne pijače dr. J. M. Doran, tudi kažejo, da je dovoljeno uvažati v Združene države komaj 5 odstotkov žganja, kakor pa so prosili zahtevali. Iz tega je tudi razvidno, da daje Rooseveltova administracija mnogo večjo prednost vinu in pivu pred žganjem.

Predsednik Roosevelt je podpisal pravilnik glede opojnih pijač v Warm Springs, Ga. in je stopil takoj v veljavo.

Manjša kvota za Francijo in Anglijo je posledica sedanjih pogajanj z obema državama za trgovsko pogodbo. S to pogodbo želijo Združene države doseči, da bi Anglija in Francija kupovale v Ameriki razne sadeže za izdelovanje žganja. Amerika pa bi zamenjala svinjsko meso in surovo maslo za žganje.

Največ dovoljenj je bilo izdanih za škotsko žganje, nikdo pa še ni dobil dovoljenja za uvoz kanadskega žganja.

V urad dr. Dorana je do sedaj prišlo prošnje za 12.000.000 galon vina in žganja in prošnje še vedno prihajajo. Največ prošnje je prišlo iz zapadnih držav.

Združene države bodo tudi izdale dovoljenja za uvoz vina iz južnoameriških držav. Argentini bo določena kvota 2.000.000 galon. Z Argentino se vrše še pogajanja za trgovsko pogodbo.

Washington, D. C., 3. dec. — Poslušajoči državni tajnik Phillips je pripravil vse, da v torek razglasi konec prohibicije.

Governorjem držav Ohio, Pennsylvania in Utah je poslal brzojavke, v katerih jih prosi, da mu takoj sporoče o izidu glasovanja konvencije glede prohibicije. Prosil jih je, da naj državni tajniki teh držav takoj sporoče število oddanih glasov v Washington.

ZAHTEVAJO ROLPHOV
ODSTOP

Vodilni možje Bay okraja agitirajo med prebivalstvom, da zahteva, da guvernir James Rolph odstopi, ki odobruje linčanje dveh odvajalec, da s tem rešijo dobro ime Californije.

Profesor californijskega vsenčističca Guy Montgomery je rekel, da je do tega sklepa prišlo 35 odličnih profesorjev, odvornikov in duhovnikov iz San Francisco, Oakland in Berkeley.

Montgomery pravi, da je treba dvigniti po celi državi veliko agitacijo proti guvernirju Rolphu.

St. Joseph, Mo., 3. decembra. — Policija je aretirala dva moža, ki sta na sumu, da sta bila nležejena pri linčanju, črneca Lloyd Warnerja, ki je storil silo nad nekim belim dekletom.

SODNIKU SE JE
ZAHVALIL ZA KAZEN

V East View je sodnik Valentine obsodil postopača W. J. Jacksona na trideset dni zapora. Postopača se mu je zahvalil, češ, da mu ni mogel izkazati večje usluge.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank H. Miller, President L. Benedek, Trezor.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
226 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

En celo leto velja na Ameriko in	En New York na celo leto	\$7.00
Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inosematvo na celo leto	\$7.00
Za šest let	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno nedelj in praznikov.

Popoln brez podpla in osebne se ne priobčijo. Denar naj se blagovno pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejmejo bivalne naznaki, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3875

PRIZOR ZA BOGOVE

Predno je odpotoval iz Amerike Maksim Litvinov, sovjetski komisar za zunanje zadeve, mu je priredila rusko-ameriška trgovska zbornica v Waldorf-Astoria hotelu sijajen banket. Navzočih je bilo kakih 1700 odličnih gostov, med njimi precejšnje število ameriških velefinančnikov in denarnih mogotcev.

Velika dvorana je bila okinčana z ameriški in rdečimi zastavami, in poleg ameriškega orla se je ponosno blestelo s sten boljševisko znamenje kladiva in srpa.

In ko je zaigral agodba Litvinovu na čast Internacionala, so se vsi navzoči velefinančniki dvignili s sedežev, in jo z največjim spoštovanjem poslušali.

HITLERJEVE ZAPOVEDI

Pariški list "Petit Parisien" je objavil senzacionalna razkritja o tajnih navodilih, ki jih je dala berlinska vlada svojim zastopnikom v inozemstvu.

Ta navodila predstavljajo smernice, po katerih naj se ravna nemški zastopniki v inozemstvu ter določajo v glavnem:

1. Nepomirljiv nasprotnik Nemčije je in ostane Francija, ki zasleduje tako demokratično, kakor tudi narodno-socialistično Nemčijo s svojim zatiralnimi načrti.
2. Anglija je najmočnejši in najnevarnejši zaveznik Francije in se je zaradi tega treba boriti zoper njo z vsemi sredstvi. Gre pred vsem za to, da se skale dobri odnosi med Anglijo in Francijo.
3. Sedaj je v teku akcija, da se poruši vojaška zveza med Francijo in Anglijo.
4. Nemčija mora preprečiti vsako konsolidacijo na Balkanu.
5. Nemčija noče še nadalje prenašati versailleskega diktata in stremi po reviziji te pogodbe potom pogajanj, če pa bo treba, pa tudi z drugimi sredstvi (z nasiljem!).
6. Vrnitev Posaarja je v ospredju nemških zahtev in Nemčija se kljub lokarnski pogodbi ne bo nikdar odrekla svojih pravic do Alzacije-Lorene.
7. Čeprav kaže sedaj Nemčija napram Poljski veliko spravljivost, bo vendar v bodočnosti uveljavila vse svoje zahteve glede Poljske.
8. Cilj nemške zunanje politike je zopet pridobitev vseh v vojni izgubljenih ozemelj in priključitev vseh nemških narodnih manjšin v Evropi.
9. Prav tako hoče Nemčija zopet pridobiti vse svoje nekdanje kolonije in to neposredno brez posredovanja Društva narodov.
10. Nemčija zahteva absolutno enakopravnost glede oboroževanja brez vsakršne mednarodne kontrole, tudi če bi se taka kontrola uvedla ne samo za Nemčijo, marveč za vse države.

Ob koncu naglašajo navodila, da je položaj v Nemčiji zelo resen ter da si vlada skrbno prizadeva izgraditi nemško oboroženo silo, da bo čimprej pripravljena tudi za močbitne vojne zapletitve.

Nadaljnja navodila se nanašajo na širjenje nemške propagande v inozemstvu, če treba tudi s podkupovanjem listov, novinarjev in slično, samo da se prikrivajo pravi cilji nemške politike.

PROBLEMI PRISELJENCA

NRA pritožbe.

Vprašanje: Kam naj se pošilja pritožbe, ako delodajalec se ne ravna po NRA kodeksu?

Odgovor: Vse pritožbe treba pošiljati na okrajni oziroma mestni urad od NRA, ki nadzira izvrševanje, takozvani "compliance board of NRA". Za hitro reševanje ter pritožbo so sedaj na razpolago posebne tiskovine (blank, forms), ki se morejo dobivati pri poštmem uradu. Tiskovine zahtevajo najbolj bistvene informacije, tako da odpravijo potrebo nadaljnjega dopisovanja. Te tiskovine se dobivajo zastonj.

Novi naslovi naturalizacijskih uradnikov.

Vprašanje: Čital sem, da priseljeniki in naturalizacijski urad so bili ujedinjeni. Na koga naj se naslovijo prošnje za naturalizacijo?

Odgovor: Vsi prejšnji okrajni naturalizacijski ravnatelji se sedaj imenujejo okrajni priseljeniki in naturalizacijski ravnatelji (District Director of Immigration and Naturalization). Treba jih torej nazivati. Ali tudi, ako kdo pošilja prošnjo na prejšnji naslov, se prošnja sprejme ravno tako. Money order za naturalizacijske pristojbine pa mora biti plačljiv na naslov: — Commissioner of Immigration and Naturalization, Washington, D. C.

Ko ni treba spričevala o prihodu.

Vprašanje: Prišel sem v Združene države iz Hamburga v spomlad leta 1905, ali se ne morem spominjati natančnega datuma, niti imena parnika. Ker hočem za-prositi za državljanski papir, kje naj dohim informacije o svojem prihodu?

Odgovor: Inozemec, ki je bil pripušen v Z. države pred dne 29. junija 1906, ne potrebuje spričevala o prihodu (Certificate of Arrival). Zato zadostuje, da v svoji prošnji le navedete, da ste prišli v Združene države v spomlad leta 1905. Ker ni treba spričevala o prihodu, zato tudi nimate plačati pristojbine od \$5, ki jih drugi morajo plačati z Money ordrom, ob vložitvi prošnje. Seveda boste morali prepričevalno dokazati, da ste bili v tej deželi pred dne 29. junija 1906. Celotno zapriščeno izjavo (affidavits) s strani osebe, ki potrjujejo, da ste bili v Ameriki pred zgorajim datumom, ne zadostujejo same na sebo, marveč treba dodatnih dokazov. Najboljše, ako kdo ima kako pismo ali dokument, iz katerega je razvidno, da je bil v Ameriki pred 1. 1906.

Poenostavljeno naturalizacijsko postopanje za veterane.

Vprašanje: Ali je zakon, ki dovoljuje posebne olajšave za naturalizacijo inozemcev, ki so služili v ameriški vojski tekom vojne, še vedno v veljavi?

Odgovor: Dotični zakon ostane v veljavi do 24. maja 1934. Olajšave obstojajo v tem, da jim ne treba prvega papirja. Spričevalo o prihodu je potrebno le, ako so bili zadnji pripuščeni v Združene države po 5. marcu 1924. Pri-če morajo potrditi le dveletno bivanje v Ameriki. Prošnjo smejo vložiti v vsakem sodišču, kjer se slučajno nahajajo.

Inozemec obsojen radi zločina.

Vprašanje: Neki inozemec je prišel zakonito v to deželo pred desetimi leti. Lani je bil obsojen radi goljufije na poldrugo leto zapor. Ima ženo in dva otroke, rojena v Ameriki. Ali ga bodo deportirali po dovršitvi kazni?

"GLAS NARODA"

zopet pošiljamo v domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. Naročnina za stari kraj stane \$7. V Italijo lista ne pošiljamo.

Odgovor: On ni podvržen deportaciji, ker je bil več kot pet let v tej deželi, ko je bil obsojen na več kot leto dni zapora. Ali, ako bi bil še enkrat zaprt radi zločina in obsojen na leto dni zapora ali več, tedaj bi bil deportiran, ko odsedi drugo kazen. V slučaju dvakratne obsodbe radi zločina je namreč vseeno, koliko let biva v tej deželi. Kdor je bil enkrat obsojen, je podvržen deportaciji, le, ako je obsojen pred pretekom petletnega bivanja. Pri tem pa treba zapomniti si, da v tem slučaju, kakor v vseh slučajih deportacije, je vedno merodajen zadnji prihod v Združene države. Ako je bil kdo odsoten iz Združenih držav, pa naj bo le za par ur v Kanado, in oblast to dozna, se deportacijska doba šteje od dne tega zadnjega prihoda iz inozemstva.

Permit za povratni prihod.

Vprašanje: Ali so bile uvedene kakšne spremembe glede izdaje in podaljšanja permitov?

Odgovor: Sedaj se izviri permit (dovoljenje za povratek v Združene države) izdaje navadno le za leti dni (mesto za tri ali šest mesecev kot poprej). Isto velja, kar se tiče dovoljenja za začasno bivanje v tej deželi. Kdor prihaja sem začasno, se pripuša navadno za leto dni. Priseljeniška oblast v pristanišču prihoda ima pravo podaljšati za nadaljno leto. Za nadaljna podaljšanja pa treba obrniti se na Immigration and Naturalization Bureau, Washington, D. C.

Starostna omejitev v federalni službi.

Vprašanje: Ali je res, da osebe, ki so čez 40 let, ne morejo dobiti federalne službe?

Odgovor: Najvišja starost za kandidate za federalne službe je različna v raznih departmentih. V zadnjem času je začela agitacija, da se maksimalna starost poviša. Secretary of Labor je pred kratkim ukazala proučevanja o izdatnosti federalnih uradnikov v raznih starostih in izid je bil v korist starejšim uradnikom. Zato je Civil Service Commission nedavno odredila, da za pisarniške službe se bodo vpoštevali kandidati do starosti 53 let, mesto 40 let kot poprej. Tudi v drugih panogah federalne službe se starost bržkone poviša.

Kdor je obsojen zločina, ne more biti pripušen v Zdr. države.

Vprašanje: Moj mož je prišel nezakonito v Združene države leta 1923, prišel je kot mornar. On je znal, da ne more biti deportiran, ker je prišel pred 1. julijem 1924. Lani pa je šel nazaj v stari kraj, ker se je hotel povrniti na zakoniti način, da dobi državljanske papirje. Sedaj pa mi je pisal, da mu ameriški konzul noče izdati vize, ker je dobil informacijo, da je bil moj mož obsojen radi tatvine mnogo let predno je prvič prišel v Združene države. Od tedaj ni imel nikakih stitosti s sodnjami in ni bil nikdar aretiran v tej deželi. Kaj naj storim?

Odgovor: Žal nam je povedati, da se za njega ne more nič storiti. Zakon izredno prepoveduje prihod v Ameriko oseb, ki so bile obsojene ali se priznavajo krive kakšnega zločina, ki je nemoralnega značaja. Tatvina spada med te zločine in mu ameriški konzul zato ne sme izdati vize.

Pomoč za naturalizacijski izpit.

Vprašanje: Zaprošil sem za drugi naturalizacijski papir in pričakujem, da bom kmalu pozvan na izpit. Bojim se, da ne znam zadosti o ameriški zgodovini in vladi. Živim oddaljeno, kjer ni nikakih večernih šol za naturalizacijske kandidate.

Odgovor: Foreign Language Information Service, 222 Fourth Avenue, New York City, izdaje knjižico v angleščini, ki nosi naslov "How to Become a Citizen of the United States". Ta knjižica vsebuje informacije o naturalizacijskem zakonu in postopanju, kakor tudi potrebne informacije o ameriški zgodovini in vladi v obliki vprašanj in odgovorov. Foreign Language Information Service prodaja to knjižico za 25 centov. Pišite po-njo. FLAS.

CENA DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIZANA

Angleško-slovensko Berilo

ENGLISH SLOVENE READER
STANE SAMO

\$2

Naročite ga pri —

KNJIGARNI "GLAS NARODA"
216 WEST 18th STREET
NEW YORK CITY

NASTOP PRVE SLUŽBE

Francoski list "Le Depeche" objavlja odgovore na svoje vprašanje raznim uglednim osebnostim, kakšen je bil prvi doživljaj v njihovem poklicu. Dve teh odgovorov sta posebno zabavna.

Sloviti internist prof. Labroquet poroča:

"Pred štiridesetimi leti sem si u-redil svojo prakso in sem brenepne-če čakal na prvega pacienta. Nekaj večera je potrkalo z vso silo na okno mojega pritličnega stanovanja. Odprl sem okno in zagledal v svitu cestne svetilke moža, ki je strmel z nepopisno bedastim izrazom in odprtimi ustmi vame in izpušal nerazumljive glasove. Menil sem, da je kakšen pijanec, zavpil sem, naj se pobeže k vrugu in okno zaloputnil. Mož pa je tem sil-neje tolkel po njem. Končno mi je ušla potrpečljivost, odprl sem okno in mu prisilil takšno zausnico, da mi je moč potem v silnem veselju stisnil roke! Bil je namreč žrtev krča v željstih, ki mu je na široko odprl usta. Zausnica mu je čeljust spravila spet na pravo mesto. Tako sem obravnaval svojega prvega pacienta..."

Bivši pariški policijski predsednik general Marbilliet poroča:

"Ob začetku stoletja, baš ko sem bil nastopil službo kot policijski prefekt v Parizu, smo imeli na obisku visokega eksotičnega kneza. Afrika visokost je hotel proučiti naše delovanje. Da bi ji nudili nekaj posebnega, smo gospoda povabili k neki — usmrtitvi. Takrat so baš giljotinirali množstvenega morileca Ressitana. Justifikacija se je izvršila v prisotnosti kneza, ki je proceduro zasledoval z velikim nam-schem. Ves navdušen nad hitrim potekom je se gost obrnil do mene, pokazal na znanega parniškega žurnalista, ki je stal poleg mene, in dejal: "Prosim, tudi tega!" Veljalo nas je precej truda, da smo mu pojasnili, da mu te skromne želje ne moremo izpolniti..."

24 UR ŽIV V LEDU

Spanec Pedro Natiz je živ zamrznil v ledu in ostal v njem 24 ur, ne da bi se mu kaj zgodilo. — Pred začetkom te nevarne prouk-e sta dva zdravnik ugotovila, da deluje Natizovo sree normalno. S silno napetostjo volje se je Natiz onemestil, potem so pa nama-zal njegovo telo z raznimi masčobami in dva pomočnika sta ga položila v kovinski krsto, napolnje-no z vodo. Sree mu je utripalo zelo rahlo, ko so ga položili v krsto. Odprto krsto so prenesli v drugo sobo, kjer je bila temperatura u-metno znižana na 5 stopinj pod ničlo (C). Kmalu je voda v rakvi zamrznila in Natizovo telo je ob-ležalo v ledu.

Krsta z zamrznjenim človekom je ležala na mizi celih 24 ur pod strogo zdravniško kontrolo. Ko so potem led previdno raztopili, je bilo Natizovo telo tedi in hladno, obraz pa mrtvaško bled. Mož so morali pol ure pošteno masirati, potem so ga pa položili v mlačno vodo in še čez pol ure je bil že pri polni zavesti. Mož hoče svoj poskus ponoviti. Pravi, da gre samo za silo volje, kakor pri indijskih fakirjih, in za intenzivno, več let trajajočo treniranje. Podobne poskuse so delali že večkrat v znanstvenih zavodih z mrtlokrvnimi živalmi, dočim so se pri toplotnih, na pr. pri pticah, vedno končali s smrtjo.

PRISTNA POLARNA LISICA

Dunajska gospodarska policija je pred kratkim prejela ovadbo ne-ke ženske, ki je sporočila, da jo je neki trgovec s kožuhovino grdo o-sleparil. Prodaj ji je navadno pre-barvano lisico za polarno lisico.

Dama, znana v dunajski družbi, je prišla pred tedni v neko trgo-vino s kožuhovino in prosila, naj ji pokažejo zbirko polarnih lisic. Trgovec ji je vlnjudo predložil ko-lekcijo, zbral iz nje primerke, ki ga je ocenil na sto petindvajset dolar-jev in pripomnil, da je kožuh ki si ga je dama izbrala, pristna po-larna lisica, ne pa morda kožuh ži-vali, ki jih goje samo zaradi ko-žuhovine v posebnih farmah. Da bi dokazal svojo trditve, je pokazal odjemalki celo svinceno ploombo in evrinsko deklaracijo, ki je bila pri-trjena na lisici.

Dama je bila zadovoljna. Pogo-dila se je za ceno, nakar ji je trgo-vec poslal kožuhovino domov. Slu-čaj je pa nanese, da je dama vr-gla čez rame lisico v dežujo. Kožuh se je zmočil in ko je prišla domov, je morala ugotoviti, da je hudo pre-varana. Dlako so namreč začele od-padati. Podrobno preiskava je do-gnala, da je lisica pobarvana. Kožuh je bil koža čisto navadna lisi-ce, pobarvan je bil samo s črnkasto barvo, vmes pa so bile vpletene majne dlake, in sicer tako nerodno, da so začele odpadati že prvič, ko so se zmočile.

Dama je tako ovadila nepoštene-ga trgovca. Trgovec se je začel iz-govarjati in je takoj vzel ponre-žen kožuh nazaj ter vrnil denar, na-kar je kupovalka umaknila tožbo.

Peter Zgaga

SLIKA IZ VELEMESTA.

Kaj je novega v New Yorku? — me vprašujejo rojaki in si v duhu predstavljajo nepregledno vrsto hiš, ceste polne avtomobi-lov, hodnike polne ljudi, gleda-lišča polna lepih deklet, klube polne milijonarjev, razsvetljene trgovine, v vsaki drugi hiši spik-ži, divji lov med roparji in zlo-činci in vsepovsod izsušena tele-sa ter mrki pogledi nezaposlenih.

Prava in točna je ta slika. Po trdem tlaku stopa siv star-ec, zavrt v oguljeno suknjo. Njegovi koraki so tihi, ker ho-di po bosih podplatih. Njegovi ko-raki so negotovi.

Ne pogleda na levo, ne na des-no.

Mimo njega buči množica. Naenkrat obstane. Prične se tresti in kriliti z rokama.

Se enkrat se prestopi, potem pa omahne z obrazom na tlak. Množica vzvalovi in za hip ob-stane.

Toda v velemestu je tak dogo-dek nekaj vsakdanjega.

Po par sekundah že hite ljudje naprej vsak svojemu cilju na-sproti.

Mojan delavec se sklani k nje-mu in ga obrne na hrbet.

Starce ima napoldoprte oči. Iz njegovega obraza se izraza skrb, trpljenje in razočaranje.

Na tlaku leži obžalovanja vred-na žrtev našega velikega časa. Na tlaku leži človek, ki je lakote um-ril v najbogatejšem mestu sveta.

Tistim, ki imajo polne želodece, se taka žrtev ne smili.

— Ja, ja, je že tako — pravijo — čemu pa ni štedil, ko je bil mlad? Grehi mladosti se naščue-jo na starost.

Množica, ki gre mimo, ga očvr-kuje z bolj neprijaznimi kot so-čutnimi pogledi.

Počasi se približa policist.

Najprej se ga dotakne z nogo, ker se pa starce ne game, se sklo-ni k njemu.

Odkima z glavo in stopi k bliž-njemu telefonu.

Tistim, ki se ne mudi, obstaja-jo. Vedno več jih je.

Policist jih najprej mirno, nato pa osorno odganja.

Iz daljave prizvoni ambulančni voz.

Mlad zdravnik izstopi. V rokah drži mal kovček, iz desnega žepa belega suknjaka mu gleda steto-skop.

Sofer in policist primeta nesreč-nika in ga odnese v bližnjo ve-žo.

Radovedneži hočejo vdreti notri, pa jim policist zabrani vstop.

Sredi veže leži.

Oko, v katerem je bila še pred kratkim iskra življenja, je ostekle-nelo.

Zdravnik posluša s stetosko-pom.

Dvigne trepalnico, skuša ujeti utrip žile.

— Mrtev je, — pravi, vstane in si obriše prah s kolen.

Ambulanca oddrda.

Policist mu preišče žepa, hoteč dobiti kako pisanje.

Ničesar. Nobenega znamenja.

Človek brez imena, kakoršnih je na tisoče in tisoče v velemestu.

Vojskac iz armade nesrečni-kov, ki niso nikjer registrirani.

V strašnem boju v lahkotu in pomanjkanjem je omagal.

Boj proti lakoti je hud. Le red-ki so tisti, ki ne podležejo.

Policist zopet stopi k telefonu in kliče coronerja.

V veži se huduje zaripel gospo-dar:

— Lepega zlodja so mi privle-kli sem. Kaj bodo rekli sosedej? Moj biznes bo prizadet.

Policist ga skuša potolažiti:

— Saj bo kmalu tukaj mrtvaški voz. Ali imate kje kaj starega papirja. Mrtvec ne sme ležati ne-pokrit.

Uslužbenec prinese šop starih časopisov. Policist pregrinja mrt-vecu s polnimi papirja.

Ali po naključju ali namenoma je preko mrtvečevega obraza raz-prostrta prva stran velikega new-yorskega dnevnika.

Sredi strani je velika slika mla-de ženske.

Zgoraj je pa napis z dva palea visokimi črkami:

— Barbara Hutton, stara 21 let, je podedovala po svojem očetu dvajset milijonov dolarjev...

KRATKA DNEVNA ZGODBA

H. FRANK:

PRAVLJICA O KUKAVICI

Pred davnimi, davnimi leti je živel v samotni hiši ob širnem gozdu drvar. Njegova žena mu je bila ob poreki prinesla v hišo poldrugoletno dete. Kajti njenega prvega moža, ki je bil tudi drvar, je že v drugem letu zakona ubilo drevo. Ko je vdovo zasnil možev tovariš, mu je dejala:

"To ni mogoče zaradi mojega malega. Dvoji otroci v enem gnezdu, iz tega ni nikoli nič prida."

Snuha pa je menila:

"Saj še niti ni gotovo, če bova midva imela otroke. In najsi bi jih imela bom Janezka — tako je bilo dekcu ime — prav tako rad, kakor če bi bil moj lastni sin."

Drvar pa ni nehal siliti za vdovo ponovljenega tovariša in jo pregovarjal, da bi postala njegova žena.

"Ne gre," je odgovarjala drvarica. Nekega večera pa je snubcu priznala: če bi se bil takrat pred dvema letoma oglasil on namesto pokojnega moža, bi ga bila vzela. Imela ga je mogoče še raje nego pokojnika.

Od te ure je drvar vedel, da bo igrado dobil. Ko je bil Janezek pol drugo leto star, se je v drugo poročena žena z njim vred preselila v drvarjevo hišo.

Izprva je bil očim nasproti sinu svojega nrtvega tovariša dober. A po dveh letih ni hotel o njem nič več vedeti. Povsodi mu je bil mali Janezek na poti. Pehal ga je od sebe, ga zmerjal in pretepaval, neumljeno pretepaval.

"Ali zdaj vidiš, da ne gre z otrokom v tujem gnezdu!" je rekla žena.

"Eh kaj," je odvrnil mož, "ni zaradi tega."

"Zaradi česa pa?"

"Lastne otroke hočem imeti!" je zakričal mož. "Šest fantov. V gozdu potrebujem pomoči. A iz zaničnega mekušca, ki si mi ga prinesla v gnezdo, ne bo nikoli drvar, pa naj živi tisoč let."

"Saj sem bila vedela, da ne pojde!" je jokala žena.

Drvarjevo sovraštvo proti otroku je bilo od meseca do meseca, od tedna do tedna huje. Slednjič se je obrnilo proti materi malega Janezka. Ona da je kriva, da nimata otrok, ker jih noče imeti. Zaradi trapastega Janezka. On pa hoče otrok! Šest fantov najmanj! Ali pa...

Nekega večera — Janezek je bil v tem postal pet let star — je rekel drvar svoji ženi: Sreča se mora slednjič zopet vrniti v hišo, zato bo Janezka umoril. Žena je vztriknila. Da to ni nič tako hudega, kakor si predstavlja ona, je trdil. Udarce s topim koncem sekire — pa bo po njem! Če bodo ljudje zadaj v vasi slednjič kaj opazili, jim bo že natvezel kaj takega, da bodo verjeli. Na primer, da se je bil pagla-

vee upal predaleč v gozd, kjer ga je raztrgal medved. Tako je bil zdelan, da se ga nista upala nikomur pokazati. Leži ondudaj pod evetno gomilo ob robu gozda.

"Ne!" je pretreslo drvarico. "Ne! Ne!" Z vsemi močmi svoje duše in telesa se je borila proti možu nakani. Ta pa je vztrajal. "Samo potem pride sreča zopet v hišo, če bo vedel: Janezka ni več!"

Slednjič se je žena v neprestanem boju utrudila, njen odpor je popustil. In nekoč, ko jo je drvar zopet mučil s svojo zahtevo, je rekla: — "Če se mora biti — in v naprej sem bila povedala, da z otrokom v tujem gnezdu ne pojde in ne more iti! — potem storim sama."

"Prav!" je izjavil drvar. "A kdaj?"

"Jutri!" je dihnila drvarica. Ko pa je mož zvečer prišel domov in vprašal: "Torej?" mu je odgovorila:

"Se nisem mogla."

"Razumem," je rekel drvar: "ženska si in treba ti je zaleta. Prav. Tudi jaz nisem zver. Ampak jutri držijo česede, da bo kraj teh muk?"

"Da," je odgovorila drvarica. Teden dni je o-talo tako. Vsak večer je mož vprašal še pred po-zdravom: "Kaj je torej?" — Vsak večer mu je odgovorila žena: "Ni sem mogla. Ampak jutri! Verjemi mi, jutri prav gotovo!"

Čakal je zopet teden dni in potem ob odhodu na delo rekel ženi: "To je zadnji dan. Ko se drevo vrnem in še ne bo storjeno, potem storim sam. Še pred počitkom. S sekiro."

"Ne, ne, sama storim," vztrikne drvarica, "zanesi se na to. Danes doprime-em prav gotovo!"

Mož na to: "Saj bomo videli, če znaš biti mož-beseda."

Ko je bil drvar zdoma, je mati poklicala svojega že skoraj šestletnega sina. "Pojdi, greva v gozd!" mu je rekla. Tedaj se je Janezek nasmejale. Nikjer se ni tako rad igral kakor po gozdnih soteskah. Drvarica je svojega sinčka toplo oblekla. Kajti bil je mrzel december-ber-ki dan. Kako bo storila — ni vedela. Le to je vedela: zdaj zagotovo, da mora sama — sama storiti. Ko je zavezovala otroku volne-no ruto okrog vratu, ji je iznenada prišlo na misel. "Tako napravim! Ko bova daleč od doma, tako daleč v gozdu, da naju noben človek na svetu ne bo mogel več slišati, bom ruto tesno zadrnila, tako tesno — tako tesno — — —"

Trikrat — štirikrat je vprašala drvarica na potu v gozdne gošče-ve:

"Ali te dobro greje ruta, Janezek?" in dasi ji je fant vsakokrat odgovoril: "Da, mati!" je vendar vedno, nekaj bezala okrog njegovega vratu. Tako da se je Janezek na zadnje začudil:

"I kaj pa imaš danes z mojo ruto, mati?"

"Ni!" je odgovorila drvarica in dala poslej malemu mir.

Čez nekaj časa je hotel Janezek vedeti:

"Zakaj se pa ne igrava, mati?"

"Da, igrava se!" je odleglo drvarici, in mati in sin sta tekala drug za drugim, počivala, lazila po grmovju in se igrala, igrala ves božji dan.

Slednjič je Janezek predlagal:

"Skrivalnice! Mračni se že."

"Da, skrivalnice, skrivalnice!" je ploskala mati z rokami, stekla in izginila za debelom. Šestletni ji je ukazal:

"Pa se moraš oglasiti, da te bom našel. Tukaj je toliko dreves!"

"Ku-ku!" se je oglašila mati na desni izza drevesa in v naslednjem trenutku zopet izginila za debelim delom.

"Se enkrat!" je poveljeval Janezek.

"Ku-ku!" se je oglašila na levi izza nekega debela. A najsi se je mati še tako hitro zopet skrila — mali jo je bil videl in jo našel. Tako sta počela lep čas.

Zdajci se mati domisli:

"Tako napravim!"

"Oglasi se!" je ukazal deček.

Za debelom je ostalo tiho.

"Oglasi se!" je zaklical Janezek, začel jokati, vpiti: "Mati! — Mati!"

Niti enkrat več ni drvarica odgovorila: "Ku-ku!"

V somraku je švigala od debela do debela. Ko ni več slišala krikov svojega otroka, je začela teči in je tekla, kolikor so jo noge nesle. Brez sapa je prišla do svoje hiše. Tam je stal — pravkar se je bil vrnil z dela — mož s sekuro na rami in vprašal: "Torej?"

Drvarica je pokimala.

"Si pa vendar ženska, da ni ta-kih," je dejal drvar in jo zadovoljen odvedel v hišo.

Drugo jutro mož ni šel na delo. Odpravil se je v gozd po truplo malega Janezka, da bi ga pokopal in mu lepo uredil gomilo s smrečjem in cvetjem; tako bo ljudem, če začno spraševati, imel kaj pokazati. A najsi mu je drvarica še tako natančno opisala mesto, kjer je bila Janezka zadavila z ruto, drvar vendarle ni našel trupla svojega

(Nadaljevanje na 4. strani)

Zoper hrčtobol

Najhitrejši način, da se iznebite hrčtobole, je, da vas kdo dobro namaže z ANCHOR Pain-Expeller. Kjer vas boli, Pain-Expeller takoj prodre do sedeh bolečin in blažena od pomoči hitro sledi.

Imajte vedno steklenico Pain-Expeller v vaši hiši in namažite se takoj, kjerkoli vas boli.

Pri vseh lekarnarjih — 35c in 70c velikosti.

Samo pristni ima Sidro varstveno znamko.

PAIN-EXPELLER

LOV ZA ZAKLAD MORSKIH

ROPARJEV

Že pred nekaj tedni je iz Londona odpeljala ladja, na kateri se je vozilo 12 mladih Angležev, ki so namenjeni na Kokosova otočja iskat zaklade, katere so pred 100 leti tam skrili morski roparji. Sedaj se vnovič pripravlja nova ekspedicija, v kateri bosta tudi dva moža, katere znata uporabljati tako zvano "čarobno palčico", s katero sta v južni Afriki našla baje ležišča zlata in platine.

Kokosovi otoki so majhni. Samo kakih 5 km širine imajo. Leže pa 500 km južnozaprado od obale Kostarike. Vprašanje je, ali je na teh otokih res skrit kak razbojniški zaklad in ali ga mor-da niso že našli in odnesli sreč-neši loveci za zlatom v prejšnjih desetletjih.

Zaklad morskih roparjev, ki je baje skrit na teh otokih, je tam skril portugalski gusar Benito Bonito. Pozimi leta 1820—21 je ta gusar prepeljal ogromen zaklad več milijonov po tedanjih vredno-sti na te otoke in ga tam zakopal na enem ali na več krajih, ki jih je sam natančno zaznamoval. Preden pa je Bonito mogel priti po ta zaklad, je bil ujet in obesen. Po-let tega gusarskega zaklada je na otoku zakopan še drug zlat za-klad. Ko je v Peruju v Južni Ameriki divjala državljanska vo-jna, so angleški tolovaji naropali tam v trdnjavi Callao za več mi-lijonov dragocenosti. Pod vod-stvom svojega kolodvodje Thomp-sona, ki je bil s Portugalcem Boni-tom znan in prijatelj, ki je ve-del za Portugalskega skrivališče, so tudi naropano peruansko zlato skrili na teh otokih.

Leta 1884 se je oglašil v Londonu neki Keating, ki je trdil, da mu je Thompson, preden je bil u-bit, zupal, kje je skrit njegov zaklad. Keatingu se je posrečilo, da je zbral večjo ekspedicijo, ki je po več mesečnem potovanju srečno priplula na Kokose. Toda s te ekspedicije se je Keating sam vrnil v London brez svojih spremljevalcev. S seboj je prinesel e-kinov in zlatih palčic. Trdil je, ko so ga vprašali, kje so njegovi to-variši, da so se razkropili že v Ameriki, ko so si razdelili plen.

Ali je Keating to zlato res našel na otoku, ali pa ga je naplenil kje drugje s pomočjo svojih paj-dašev, tega nikdar ni bilo mogo-če dognati. Pozneje je več ek-spe-dicije poskušalo dobiti ta zaklad, vendar vsikdar brez uspeha.

Kokosovi otoki so bili odkriti prvič leta 1541. Ves čas so bili pri-bežališče morskih tolovajev. Na-tančnih zemljepisov o teh otokih še danes ni. Podnebje na teh oto-kih je silno nezdruživo in tropsko. Vročina znaša 21 do 40 stopinj Celzija. Od vseh strani butajo v skalo-je tega otoka močni morsk-i valovi. Neki angleški zemlje-pisec to otočje označuje za tropič-no džunglo, ki plava v oceanu. Kokosovi otoki so vlažni in ze-leni. Najvišji vrh je kakih 800 m visok. Na otokih je polno temnih in globokih prepadov, globeli in sotesk, po katerih se pretakajo potoki, ki potem v močvirnih sla-povih padajo v morje. Na otokih živi nekaj podivjanih svinj, mačk in podgan, katere so tja pripelja-li ljudje, ko so iskali zaklade. Na

V NEKAJ DNEH IZIDE

Slovensko - Amerikanski

KOLEDAR

za leto 1934.

CENA 50 CENTOV

Naročite ga že sedaj!

KNJIGE
VODNIKOVE
DRUŽBE

SMO DOBILI

Cena štirim zanimivim
knjigam
\$1.45KOLEDAR IN KNJIGE VODNI-
KOVE DRUŽBE \$1.85

"GLAS NARODA"

216 W. 18th Street
New York City

DVE SIROTI

Spisal A. D. ENNERY

Zločin je bil, kot rečeno, zelo razburil ljudstvo, ki se ni dalo pomiriti, pa naj je bila obsodba še tako kruta. Bilo je jasno, da bodo hotele velike množice prisostvovati usmrtitvi in videti prihod obsojenega morilca na morišče.

Usmrtitev je bila določena za četrto uro popoldne, toda ljudstvo se je začelo zbirati na trgu že zgodaj zjutraj.

Drugi dan po umoru, še predno je bilo razglašeno morilčevo ime, je Frochardka zapustila svoje stanovanje. Zatekla se je v okraj na periferiji Pariza, kamor so se za-tekali navadno zločinci.

V novem stanovanju je čakala, kdaj napo-čati dan usmrtitve njenega moža.

Otoka, vznemirjena po njenem nemiru in vedno obokanih očeh, sta jo vprašala, kaj se je zgodilo z očetom.

— Odpotoval je, — je odgovorila Frochardka.

Potem je pa pripomnila, obrnjena k Ja-kobu:

— Počakajmo, kmalu ga bomo videli. Da, videli ga bomo. Obljubila sem mu to. Vsi trije bomo tam.

Spomnila se je, da ji je dejal mož nekoč:

— Če bom kdaj stal na morišču, hočem, da pridete tja.

— Da, da, bomo tam! — je šepetala...

Videl nas boš zadnjič v življenju. In v tre-nutku tvoje smrti bomo prisegali, da se o-svetimo tistim, ki so te spravili na morišče.

Že zgodaj zjutraj usodnega dne, ko naj bi Frochardka videla svojega moža umirati na morišču, kakor je umrla večina njegovih prednikov, je odšla njegova žena z otroko-ma in se napotila na trg Greve.

Že opoldne so vojaki zasedli središče trga, odkoder so morali večkrat preganiti ljudi.

Treba je bilo zagroziti ljudem z orožjem, da so mogli vojaki zastražiti neposredno okolico morišča.

Držec v naročju mlajšega sinčka, je osta-la Frochardka po obupnem prizadevanju v prvi vrsti tistih, ki so se bili prerinili do o-graje trga.

Odtod bo videla voz z obsojencem, videla bo svojega moža, odtod mu bo lahko zakli-cala zadnji "zbogom!"

Kmalu je po naraščajočem razburjenju množice okrog sebe spoznala, da se oborože-ni sprevod bliža.

Silen vihar klicev je sprejel voz z obso-jencem.

Na čelu sprevoda je delal oddelek oro-žnikov na konjih pot in potiskal množico na-zaj. Oblasti niso pričakovale, da bo hotelo toliko ljudi videti usmrtitev.

Ime Frochard, dan pred strahovitim zlo-činom še neznan, je šlo naenkrat od ust do ust.

Vedelo se je že, da je iz rodu zločincev, ki so šli vsi za svoje gnusne zločine v do-smrtno ječo ali pa na morišče. Z mrzlično nestrpnostjo je množica pričakovala usmr-titve tolovaja, ki je bil z brezmejno krutostjo umoril nedolžno deklico nad truplom njenega strica.

Ljudstvo je hotelo videti smrt te zveri v človeški podobi in spremljati jo s kletvami dokler jih bo mogla slišati.

Ko se je prikazal voz, obdan z vojniki, so pritiskali ljudje naprej, začeli so kričati, dvigati pesti in zabijevati krvniku, naj po-daljša muke krvoločnega morilca.

Vihar je dosegel višek, ko je prispel voz do odra sredi trga.

Frochard se je povzpela na oder ponosno, brez krvnikove pomoči. Njegova visoka pr-stava se je videla daleč naokrog vzravnana, ponosna.

Zdelo se je, da hoče napraviti lopov iz smrtne odra stol slave in dušec v duhu duše nepremagljivo grozo, vendarle obide v zadnjem trenutku pred smrtjo tudi najza-griznejše zločince, skušal s pogledom naj-večjega zaničevanja odgovoriti na prekli-njanje ogorčene množice.

Potem je zabodil njegov pogled po trgu, kot bi iskal nekoga, ki mora biti tu.

Frochardka je razumela ta pogled.

Vzela je oba otoka v naročje in se začela obupno prerivati naprej, bliže k odru. Ho-tela je, da bi obsojenec v zadnjih trenutkih življenja prepričan, da ni pozabila na ob-ljubo, ki si jo je bil razbojnik izprosil od nje.

Potisnjena nazaj, se je vedno znova pre-rinila naprej, odstranjujoč vse ovire. Kon-čno je dosegla svoj cilj.

Komaj nekaj korakov jo je ločila zdaj od vojakov, ki so bili napravili živo okrajo o-krog odra.

In v trenutku, ko je položil krvnik ob-sojenca roko na ramo, da pokaže s tem, da je zdaj v njegovi oblasti, je prišla Fro-chardka Jakoba pod roko in da bi si za-pomnil ta trenutek, da bi zanesila v njego-vev srečut sovraštva in želje po osveti nad onimi, ki so obsodili njegovega očeta, je dvignila otroka in ga držala z obrazom proti odru.

Vsaj mislila je storiti tako; toda v svoji zbežanosti, v strahu in obupu, ki jo je bil prikoval k tlom, je dvignila mlajšega sina namestu starejšega. In namestu Jakoba je pokazala ubogega, šibkega in slabotnega o-tročička, z izbuljenimi, s solzami zalitimi očmi.

Kaj se je godilo tisti hip v teli dveh bit-jih, v enem na pragu življenja, v drugem na pragu smrti? Kakšen vpliv je mogel i-meti na to nedolžno in čisto otroško dušo zločinčev duh?

— Oče! Oče! — je klical otročiček nepre-stano sklenjenih ročic in zroč nepremično na obsojenca.

Pri pogledu na svojega otroka je Fro-chard nepremično obstal, oči izbuljene, usta široko odprta. Drhtel je, da, tresel se je... Odvrnil je pogled in njegove izbuljene oči so se srečale z mirnim pogledom duhovni-ka, ki je spremljal obsojenca na morišče.

In tudi ta mu je kazal z roko proti nebu.

In naenkrat je zagledal Frochard pred seboj vse svoje zločine svoje preteklosti. Videl je pred seboj vse svoje žrtve. Žene, starce, o-troke. In tudi vse svoje žrtve so mu kazale s prsti proti nebu in zdelo se je, da kličejo: "Tam gori je pravi sodnik, zadnji sodnik!"

In tisti hip je začutil, kako se poraja, raste in doni v njem glas vesti, ki ga je po vsa-kem novem zločinu tako temeljito zadušil v sebi. A mali Peter je še vedno klical:

— Oče! Oče!...

In tedaj se je njegov oče, končno strit, poln strahu in groze, drhteč po vsem telesu, obrnil h krvniku, rekoč:

— Vzemite me, hitro!

Duhovniku je pa zašepetal:

— Molite zame!

Usmrtitev se je pričela.

Krvnik je izročil obsojenca svojima po-močnikoma, ki sta ga trdno privezala k o-dru, noge in roke razkrcene, glavo podpr-to in obraz obrnjen navzgor.

Ko je krvnik pograbil železno palico, ki naj bi z njo zlomil obsojenca ude, so zaurili iz množice viharni klici odobravanja; in v tem bučanju množice se je izgubil krik gro-ze, ki se je bil izvil iz Frochardkinega grla.

In vendar morilčeva žena ni odvrnila po-gleda od odra. Stala je tu suhih, v mrzličnem ognju žarečih oči in bledega, od groze spače-nega obraza.

Kar je težka železna palica prvič padla z zamolklim odmevom in že se je razlegel stra-hoten krik, ki ga je iztrgala silna bolečina iz obsojenčevega grla.

Nadaljevanje sledi.

Ljubiteljem
leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo le-pih romanov slovenskih in tu-jih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjige, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne.

Knjigarna
"Glas Naroda"

Angleška policija napada vstaje v Jaffi v Palestini. Arabci so se uprli zaradi priseljevanja Židov, toda angleške oblasti so upor uspešno zatirale.

NE SMEM TE LJUBITI

Znativ roman iz življenja
ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL I. H.

12

Oly jim sledi z nekako čudnim pogledom. Kar je ravnokar slišala o grofu Hochbergu, ni bilo sicer mnogo dobrega značaja, toda ti njegovi obrekovači mu niso mogli odreči plemenitega in odličnega značaja. Sama je bila premočno sebična in domišljava, da bi verovala v moški ideal. Ljudi je gledala z jasnimi očmi in je bila zadovoljna, ako je našla koga, pri katerem napake niso presegale njegovih kreposti. Osebnost grofa Hochberga ji ni bila zoperna in ugajal ji je posebno zaradi tega, ker se ji ni približal kot častilec zaradi njegove bogastva, četudi se je nahajal v težkih premoženjskih razmerah.

Kratko: Oly se je pečala z mislijo, da bi postala grofica Hochberg. Stališe, katero more grof Hochberg nuditi svoji ženi, se ji je zdelo prijetno. Ponosni grad ob morju je bil za njo primeren okvir, kakoršnega si je sama želela. In s svojimi milijoni si je mogla privoščiti razkošje, da se je mogla poročiti z ženinom, ki je stal pred razpadom.

— Da mi ni nobeno dekle preponosno, nobena ključa predvija in nobena neumnost prevelika, — skomigne z rameni. Boljši tak mož, kot kak mla Jera, pri kateri je človeku dolgočasno do smrti. Pri svojem hladnem značaju ni poznala ljubosumnosti. Za divja ključeta je bila kot dobra jahalka sama vneta, drviti je mogla čez drn in strn, in — za kake neumnosti ji tudi ne bo mar.

Konečno — ker je mislila, da je prišel čas, da se bo zatekla v pristanišče zakona in ji prišel na pot grof Hochberg — zakaj ne bi mogel biti kot njen bodoči mož ravno tako dober, ko drugi?

Dobro je opazila, da njegova mati, katero je že dalje časa poznala, ni brez vsakega namena vedno govorila o svojem sinu. Najbrže ga je prav posebno opozorila na njeno veliko premoženje. Oly je bila vesela, da ji sedaj ne bo dvoril na življenje in smrt, temveč da bo v svojem obnašanju precej vmerjen.

Ono noč se je Oly peljala domov zelo zamišljena.

*

Grof Hochberg je bil v Wiebadenu šele nekaj dni in je že stala Oly pred svojo zadnjo odločitvijo.

Harald je šel za svojim ciljem z zaprtimi očmi in s stisnjenimi zobmi. Ker je svoji materi dal častno besedo, da mora v kratkem času njegovega dopusta priti do odločitve, jo je hotel z vseni aredati naglo izvršiti.

Oly ga je skrivaj opazovala, kako se je pripravljala na svojo nalogo. Gospodje v zimskem vrtu so imeli prav, vse je prišlo z svojo drznostjo.

Sinoči so skupaj večerjali v zdraviliščnem kazinu. Razum Oly in Wernerja, grofa Hochberga, njegove matere in barona Sendena je bila navzoča še gospa Marsalisova.

Po večerji so šli na izprehod skozi park. Grof Harald se je držal ob Olyini strani ter jo je zapletel v pogovor o glasbi ter jo je aledinje vprašal, ako jo sme naslednjega jutra obiskati, ker želi z njo v neki zelo važni zadevi govoriti med štirimi očmi.

Oly ga od strani pogleda. Harald je bil zelo blede in okoli ust se mu je vlekle resna, ostrpa poteza, ki ga je delala mnogo starejšega, kot je bil v resnici.

Nato pa pravi Oly:

— Bom doma, gospod grof Hochberg.

In tako sedaj sedi in čaka na stvari, ki se imajo zgoditi. Bilo pa je še pol ure časa, predno bo prišel in prej je še pričakovala brata. Po služabniku mu je sporočila, da želi z njim govoriti, kakor hitro ima čas.

Zajtrkovala nista skupaj. Werner je zjutraj ostal vedno dalje časa v postelji, Oly pa je jahala in je zato vedno zgodaj zajtrkovala. Danes pa je jahanje opustila. Zadnje dneve je pogosto jahala z grofom Hochbergom in baronom Sendenom. Za danes se za to niso izgovorili.

Medtem ko Oly zamišljena gleda pred se in razmišlja solnčno in senčno stran svojega položaja, vstopi brat. Oly in Werner sta najela celo prvo nadstropje vile Fortuna in salon, v katerem je bila Oly, je bil nevtralen prostor med njenimi in bratovimi sobami.

Oly skoči na noge in gre bratu naproti ter ga pelje k stolu.

— Dobro jutro, Oly, — pravi brat priščno.

— Dobro jutro, Werner! Ali si dobro spal?

— Moram biti zadovoljen. Hvala. Ali danes nisi šla jahat?

— Ne, Werner, danes za to nisem imela veselja in sem hotela nekaj s teboj govoriti.

— To mi je povedal že tvoj sluga. Ali je kaj važnega, o čemur hočeš z menoj govoriti?

— Takoj boš slišal. Prosim, sedi.

— Ali ne bi sedela zunaj na balkonu na solne?

Oly odkima.

— Ne, Werner, ostaniva v sobi, dokler ti ne povem, kar ne preneso nobene priče. Zunaj na balkonu nas more kdo od spodaj in zgoraj poslušati.

Werner se smeje.

— To pa zveni popolnoma svečano, Oly. Torej dobro, ostaniva v sobi. Toda zbujaš mi veliko radovednost. Pa, predno mi poveš svojo zadevo, ali si že poizvedela, kako gre spodaj pri gospe Grabovi?

Gospa Grabova je po onem dnevu, ko je Gilda srečala grofa Hochberga in barona Sendena, zbolela. Že, ko je Gilda prišla domov, se je počutila zelo slabo, ker se je zopet zelo pregrešila proti svoji dieti. To je storila pogosto in se je morala vedno pokoriti. Sedaj pa ji je bilo posebno slabo in čez noč se je njeno stanje tako poslabšalo, da naslednjega jutra ni mogla iz postelje. Od tedaj je z veliko vročino skoro vedno ležala v postelji.

Gilda se ni ganila od njene postelje in ni prišla z nikomur v dotiko.

In gospa se je proti Oly in Wernerju hudovala, da Grabova neusmiljeno muči svojo rejenko. V njenih sobah je cele dneve slišati prerekanje in zmerjanje. Seveda je stara gospa vsa krivdo za svojo bolezen zračala na Gildo, ker se je zaradi njene nevhvaležnosti morala preveč jeziti.

— Strašno je, kako ta ženska zlorablja svojo moč nad tem ubogim otrokom. In obendovanju vredno je, kako Gilda prenaša vso zlobno sitnost bolne žene. Nikdar je ne mine potrpežljivost: vedno ostane nežna in dobra. Toda to stare žene prav nič ne gane. Ako bi ji je mogla enkrat povedati svoje mnenje. Toda, to bi samo Gildin žalostni položaj še poslabšalo. Take malenkostne, nizkotne duše se za vsako očitanje navadno maščujejo nad nedolžnimi ljudmi in uboga Gilda si ne more pomagati. Ni ji mogoče pomagati, ker noče, da bi ji kdo pomagal.

Tako je gospa Marsalisova vsa razburjena pripovedovala.

(Dalje prihodnjič.)

VSTASI V ZAPORU

Na sliki vidite skupino kubanskih revolucionarjev, ki so hoteli strmoglaviti vladu Grau San Martina. Poskus se jim je izjalovil. Dva sta bila obsojena na smrt, skoro vsi ostali so bili pa izpuščeni.

PRAVLJICA O KUKAVICI

Nadaljevanje s 3. strani.)

pastorka. Ko se je vrnil, je zgrabil ženo za zapestje, jo potegnil pred se in zarjaval: "Resnico!" — Tedaj je mati priznala, da svojega otroka ni uvarila, marveč mu le ušla.

"Ti si kriva," je zagrozil drvar, "če nama obema polože konopljeno ruto okrog vratu, tako tesno, da nama poide saja."

Logar je bil našel malega Janezka mrtvega za neko smreko. Napravil je ovadbo, in drvar, ki je skušal vse utajiti, in drvarica, ki je takoj vse priznala, sta bila obsojena na vesala.

Ko je prvi jetnik vprašal drvarja, kaj je njegova zadnja želja, je ta odgovoril:

"Medvedja gnjati!"

Tedaj so morali usmrtevec za teden dni odgoditi, kajti zadnja želja na zemlji se zločinec mora izpolniti.

Medveda so na lov ustrelili, pripravili gnjat in naslednji dan sta imela biti istočasno obešena drvar in drvarica — če ne bi imela ta kake poslednje želje, zaradi katere bi bilo treba usmrčenje zopet odgoditi.

"Živeti!"

O kajpak, to ji je rad verjame. Ampak to je edina želja, katere ji ne morejo izpolniti.

"Morebiti pa morem jaz izpolniti ženo zadnjo željo," je rekel star možiček, katerega prej nihče ni bil opazil.

"Kdo — kdo — — — ?" se je razvnel jetnikar.

"Tiho!" je ukazal tujec, in je čar je takoj umolknil.

"Zakaj bi rada živila?" je vprašal stari mož.

"Da bi popravila, kar sem izgubila," je odvrnila žena.

"Želja se ti izpolni. Toda — kajti za vsak zločin je treba zadostiti — vse svoje življenje boš izgovarjala čno samo besedo. Besedo, s katero si svojega dečka zvalila v smrt. In vsi tvoji otroci bodo posledje odrasli v tujem gnežu, da spoznaš: 'Gre! Kajti ljubezni je vse mogoče. Ali si zadovoljna?'"

"Sem," je rekla žena.

Že je stal stari mož pod jetniškim oknom. Segel je gori v zamreženo lno — in debelega železa ni bilo več nikjer. V lni pa je sedel siv ptič. Zapel je: "Ku-ku! Ku-ku! Ku-ku!" Trikrat. Potem se je zasmejal "Kkk..." in zletel.

In glej — že je zopet tu zamreženo okno. Jetnikar pa je v celici sam. Neznane starega moža ni več. Drvarice ni več. Iz dalje je le klicalo: "Ku-ku!"

ROMAN "PROKLETSTVO LJUBEZNI"

je tako lep in pretresljiv, da ga boste čitali z največjim zanimanjem.

\$1.50

(2 KNJIGI)

V zaloga ima
KNJIGARNA GLAS NARODA
216 West 18th Street
New York, N. Y.

PŠENICA EGIPTSKIH FARONOV

Znane so vesti o žitu, posebno o pšenici, ki so jo arabski vodniki po Egiptu drago prodajali radovednim tujcem. Po zatiranje domačih nov je šlo za zrna, ki so bila pred tisočletji pokopana obnem z minijami in ki kljub temu še vzklijejo. Res je, da vzklijejo, toda samo zato, ker gre za navadno sleparijo, za izkoriščanje človeške naivnosti. Arabski vodniki znajo spretno spraviti sveže žito v stare grobove in čim nanes prilika, stopijo pred tujce s presenetljivim odkritjem, ki je pa v resnici le sleparija. Komično pa je, da se najde v starih egiptskih grobovih včasih tudi koruza, ki je prišla v Evropo in Afriko šele po odkritju Amerike, kjer je njena domovina.

Revija "Nature" opozarja, da se žito razmeroma kmalu pokvari in da ne vzklije, če ga predolgo hranimo. Sifton je dokazal, da vzklije kanadska pšenica še po 18 letih. Avstralska pšenica vzklije še po 16 letih, jecmen pa po 10. In vendar krožijo pravljice o pšenici egiptskih faronov. Ko so odprli egiptске reke egiptске mumije, so našli v nji med drugim tudi nekaj pšenice. Posejali so jo, toda vzklije je samo čno zrno. In iz tega pšeničnega klasa naj bi se bile razvile nekatere redke vrste ameriške pšenice.

Pač pa imamo zanesljive vesti, da vzklijejo nekatere druge rastline tudi še čez več desetletij ali celo stoletij. Lotosovo seme, shranjeno v angleškem muzeju, je vzklije po 150 letih. Ewart je vsejal seme avstralske rastline goodia latifolia, ki je vzklije po 105 letih. — Leta 1879 je pomeša Beal semena raznih rastlin s peskom in spravil zmes v steklene posode. Čez 50 let je vzklije zelje, pesa, redkev in še nekatere druge rastline.

Tudi med botaniki se od časa do časa znova pojavja vera v dolgo življenje rastlin. Heldreich je našel v grški pokrajini Laurion rastline, ki so se tam nanadoma pojavile. Šlo je za rastline silene juvenalis in glaucium serperieri. Heldreich je menil, da je ležalo seme pod kupi gramoza in prsti davno zapuščenih rudnikov. Šele ko so te kupe odstranili, je prišlo seme do rodovitne zemlje in zraka in je vzklije baje po 1500 letih. Dr. Turrill je pa dokazal, da so dozdnevne nove vrste, ki so bile baje tako obujene k življenju, istovetne z vrstami, ki v okolici rasto in so rasle še predno so kupe prsti in gramoza odstranili. Smrten udarec govoricam o tisočletni egiptski pšenici so zadali poskusi, ki s ojih delali v angleški

BLAZNIKOVE Pratičke

za leto 1934

IMAMO V ZALOGI

Cena 20c

s poštino vred.

"Glas Naroda"

216 West 18th Street

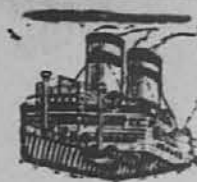
New York, N. Y.

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

SHIPPING NEWS

6. decembra:
Bremen v Bremen
Albert Ballin v Hamburg
Manhattan v Havre

9. decembra:
Rex v Genoa
Majestic v Cherbourg

12. decembra:
St. Louis v Hamburg

13. decembra:
Pres. Roosevelt v Havre

14. decembra:
Paris v Havre

15. decembra:
Berengaria v Cherbourg
Europa v Bremen
Conte di Savoia v Genoa

20. decembra:
Washington v Havre
Hamburg v Hamburg

22. decembra:
Olympic v Cherbourg

27. decembra:
New York v Hamburg
Bremen v Bremen
Pres. Harding v Havre

31. decembra:
Pennland v Havre

3. januarja:
Majestic v Cherbourg
Manhattan v Havre
Albert Ballin v Hamburg

6. januarja:
Berengaria v Cherbourg

10. januarja:
Lafayette v Havre
Rex v Genoa
Europa v Bremen

11. januarja:
Aquitania v Cherbourg
Roma v Trst

13. januarja:
Berlin v Hamburg

15. januarja:
De France v Havre

17. januarja:
Washington v Havre

19. januarja:
Olympic v Cherbourg

20. januarja:
Champain v Havre
Conte di Savoia v Genoa
Volendam v Boulogne
Bremen v Bremen

24. januarja:
Hamburg v Hamburg
Berengaria v Cherbourg

27. januarja:
Europa v Bremen

31. januarja:
Manhattan v Havre

V JUGOSLAVIJO

Preko Havre

NA HITREM EKSPRESNEM PARNIKU

ILE DE FRANCE

16. DECEMBRA

13. januarja — 3. februarja

PARIS

17. februarja — 17. marca

CHAMPLAIN

20. decembra — 20. januarja

NIZKE CENE DO VSEH DELOV

JUGOSLAVIJE

Za pojasnila in potne liste vprašajte naše pooblaščenice agente

General Travel Service, Inc.

MR. LEO ZAKRAJŠEK

1359 Second Ave., New York City, N. Y.

FRENCH LINE

19 STATE ST., NEW YORK, N. Y.

Naročite se na "GLAS NARODA" največji slovenski dnevnik v Zdrženih državah.

7 DNI DO JUGOSLAVIJE Z ZNANIMI EKSPRESNIMI PARNIKI

BREMEN • EUROPA

Posebni vlak ob parniku v Bremerhavenu jamči najbolj udobno potovanje v Ljubljano. Izberne železniške zveze tudi iz Cherbourga.

NAJHITREJŠA POT V STARO DOMOVINO

Za podrobnosti vprašajte kateregakoli lokalnega agenta ali

NORTH GERMAN LLOYD

57 BROADWAY, NEW YORK

... SKUPNA ... POTOVANJA in cene vožnji:

BOŽIČNI IZLETI se vrše na sledečih parnikih in kot spremljevalec bo vedno kak uradnik od omenjene družbe, ki bo spremljal potnike prav do Ljubljane.

Europa — — — 15. DECEMBRA

Berengaria — — — 15. DECEMBRA

Ile de France — — — 16. DECEMBRA

Kdor se je odločil za potovanje v stari kraj to leto, naj se takoj priklasi in preskrbeli bomo vse potrebno, da bo udobno in brez vseh skrbi potoval.

PIŠITE ŠE DANES NA:

Slovenic Publishing Company

TRAVEL BUREAU

216 West 18th Street

New York, N. Y.

